

Аморъ, отъ кои го защищаваше Минерва; и послѣ му се возмнѣ че видѣ Ментора коя го увѣщаваше да бѣга отъ острова Кипра; че на пробужденіе свое една страшна буря щеше да потопи корабль, ако не земеше самъ сось руцѣ свои да держи кормило, понеже Кипрцы, удавени у вино, не бѣха на состояніе да го избавать, че на достиженіе свое въ Островъ видѣ съ ужасомъ губитилнѣйшія примѣры; че Сиріанинъ Азанлъ кому Менторъ бѣше достигналъ да стане робъ, находяся тога на онова мѣсто, дарува му того мудраго поучителя; и ги прія въ корабль свой за даги отведе на Критъ; и че въ путешествіе свое, видѣха красное позорище Амфитритино коя сѣдеше на колесницу свою возима отъ морски коне.

Калипсо коя бѣше до той часъ недвижима и изступлана отъ сладость слышащи Телемаховыя приключенія, пресѣче му слово, за да примни мало упокоеніе. Време є, рѣче му она, да идешъ да вкусишь сонную сладость слѣдъ толикія труды. Тукъ нѣма да се боишь отъ нищо: всичко ти є угодно. Предайсе на радость; вкушай миръ и всичкія другія Божественныя дарбы съ кои си обремененъ сега. Утро, кога Ружоперстная Заря отвори златныя врата Восточны, и кога Солнечныя коне излезать изъ глубины морскія, ще излеять пламени свѣта за да изгоняють отъ предъ себе вся звѣзды небесныя, тога щемъ воспрія, любезный Телемаше, історію твоего злощастія. Никого отецъ твой не стигна дерзновеніе и цѣломудріе твое: ни Ахилей Екторовъ побѣдитель, ни Тезей кои се возврати изъ Ада, ни самый великій Алцидъ, кой очисти землю отъ толко звѣри, не показаха толкаво мужество и толику добродѣтель, колку показа ты. Азъ ти желая щото